

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

Warszawa, dnia 10 listopada 1958 r. | Nr 14 | Poz 101 — 104

TREŚĆ:

101.

ZARZĄDZENIE nr 407 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 21 października 1958 r.

w sprawie powołania Resertowej Komisji Cen oraz pełnomocnika Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych do spraw zmiany cen artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych.

(Znak: FE/58)

Na podstawie uchwały nr 38 Rady Ministrów z dnia 0 stycznia 1954 r. w sprawie trybu powoływania komisji resortowych i wynagrodzenia za udział w posiedzeniach (Mon. Pol. nr 30, poz. 442) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Powołuje się Resortową Komisję Cen, dalej zwaną Komisją.

2. W skład Komisji wchodzi przewodniczący, wiceprzewodniczący, członkowie i sekretarz.

3. Na przewodniczącego Komisji powołuje się — Wiceministra Papierniaka Feliksa, na wiceprzewodniczącego Komisji powołuje się — Dyrektora Pacię Lucjana.

Członków Komisji i sekretarza powołuje przewodniczący Komisji.

4. Zadaniem Komisji jest:

1) opiniowanie wniosków dotyczących polityki resortu w zakresie cen, oraz wytycznych i instrukcji w tym zakresie,
2) opiniowanie wniosków, dotyczących ustalenia lub zmiany cen,
3) opiniowanie projektów cenników przed przedłożeniem ich Państwowej Komisji Cen,

5. Upoważnia się przewodniczącego Komisji do powoływania rzeczoznawców, podkomisji branżowych i zespołów roboczych do opracowywania poszczególnych zagadnień lub grup zagadnień.

6. Postanowienia Komisji zapadają zwykłą większością głosów, a w razie równej ilości głosów decyduje głos przewodniczącego.

7. Obsługę biurową Komisji zapewni Departament Finansowo-Ekonomiczny.

8. Wydatki za posiedzenia Komisji pokrywane są z budżetu centrali Ministerstwa.

9. Członkowie Komisji, zaproszeni rzeczoznawcy oraz sekretarz pobierają wynagrodzenie za udział w posiedzeniach w wysokości zł 38,—.

§ 2. 1. Powołuje się pełnomocnika do zmiany cen w resorcie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, który kieruje całością prac, związanych z realizacją uchwały nr 267 z dnia 21 lipca 1958 r. w sprawie opracowania zmiany cen artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych oraz taryf przewozowych.

2. Na pełnomocnika powołuje się przewodniczącego Komisji, a na zastępcę pełnomocnika, wiceprzewodniczącego Komisji.

§ 3. Upoważnia się pełnomocnika do:

1) reprezentowania resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w kontaktach z Komisją Rządową dla przygotowania reformy układu cen, z Komisją Planowania przy Radzie Ministrów oraz z Państwową Komisją Cen,
2) organizowania prac oraz udzielania wytycznych do opracowania poszczególnych cenników i nadzorowania tych prac,

3) decydowania o wydatkowaniu środków pieniężnych, przyznanych resortowi w ramach uchwały nr 267 z dnia 21 lipca 1958 r., za prace związane z reformą cen.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 21 października 1958 r.

MINISTER
St. Pietrusiewicz

102.

OKÓLNIK nr 50 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 21 października 1958 r.

w sprawie dodatkowego zatrudnienia pracowników resortu w jednostkach projektowania.

(Znak: CZP/NO/58)

W związku z postanowieniami § 14, ust. 2 zarządzenia nr 98 Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 maja 1958 r. w sprawie organizacji projektowania w budownictwie państwowym (Mon. Pol. nr 41, poz. 233) oraz przepisem art. 5, ust. 2 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o pozwoleniach na działalność zawodową w zakresie projektowania w budownictwie (Dz. U. nr 44, poz. 217), zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Pracownicy biur projektów podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz przez niego nadzorowanych nie mogą być zatrudnieni równocześnie w innej państwowej, spółdzielczej lub prywatnej jednostce projektowania.

2. W wyjątkowych i szczególnie uzasadnionych przypadkach, za zgodą jednostki nadrzędnej, biura projektów, o których mowa w ust. 1, mogą zatrudnić w niepełnym wymiarze godzin wybitnego specjalistę, zatrudnionego już w innej jednostce projektowania, jeżeli taki pracownik otrzyma zezwolenie swojej jednostki nadrzędnej na dodatkowe zatrudnienie.

§ 2. 1. Pracownicy zatrudnieni w organach administracji, instytucjach i przedsiębiorstwach, podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz przez niego nadzorowanych, nie mogą być członkami spółdzielni, której celem jest prowadzenie działalności zawodowej w zakresie projektowania w budownictwie.

2. Pracownicy wyszczególnieni w ust. 1, z wyjątkiem zatrudnionych w jednostkach projektowania, mogą podjąć się pracy w państwowym biurze projektów lub w spółdzielczej jednostce projektowania w niepełnym wymiarze godzin tylko za zgodą swego przełożonego.

§ 3. 1. Zobowiązuje się kierowników jednostek wyszczególnionych w § 1 i 2 do:

1) zapoznania podporządkowanych im pracowników z przepisami niniejszego okólnika;
2) rozwiązywania umowy o pracę z pracownikami nie przestrzegającymi postanowień okólnika, z zachowaniem 3-miesięcznego okresu wypowiedzenia.

2. W stosunku do pracowników Ministerstwa obowiązek, o którym mowa w ust. 1, obciąża Dyrektora Departamentu Kadr.

§ 4. Okólnik wchodzi w życie z dniem 21 października 1958 r.

MINISTER
St. Pietrusiewicz

103.

OKÓLNIK nr 52 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 27 października 1958 r.

w sprawie nadmiernego obciążenia przedsiębiorstw ankietami i opracowaniami analitycznymi.

(Znak: PL/7/6183/58)

W związku ze stwierdzonymi faktami zobowiązywania przedsiębiorstw przez komórki organizacyjne Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz ich jednostki nadrzędne, jak również instytucje i organizacje pozaresortowe do sporządzania ankiet lub opracowań analitycznych, które są często uciążliwe, pracochłonne i obciążają nadmiernie aparat biurowy przedsiębiorstw — wbrew tendencjom dążącym do usprawnienia organizacji pracy i zmniejszenia liczby pracowników administracyjnych, poleca się, co następuje:

§ 1. W zakresie obowiązku sporządzania sprawozdań i ankiet należy stosować następujące przepisy:

1) uchwały nr 513 Prezydium Rządu z dnia 1 lipca 1952 r. w sprawie trybu zatwierdzania wewnętrznych prac statystyczno-sprawozdawczych (Mon. Pol. nr A-62, poz. 939), stanowiące, że wszelkie sprawozdania i ankiety nie objęte statystyką państwową powinny być zatwierdzone przez Główny Urząd Statystyczny; wyjątek stanowią zestawienia liczbowe sporządzane jednorazowo w toku przeprowadzenia inspekcji lub kontroli na żądanie władzy nadrzędnej lub uprawnionych organów kontroli;
2) zarządzenia nr 98 Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 kwietnia 1956 r., w sprawie przekazywania komitetom terenowym PZPR sprawozdań statystycznych, uprawniające komitety terenowe PZPR do żądania od przedsiębiorstw odpisów sprawozdań (lub wyciągów ze sprawozdań) na formularzach sprawozdawczości centralnej lub resortowej;
3) ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. nr 5, poz. 16), zgodnie z którymi prezydia wojewódzkich rad narodowych mogą na swoje żądanie otrzymywać z przedsiębiorstw zarządzanych centralnie, kwartalne sprawozdania z wykonania ich planów.

§ 2. Organa pozaresortowe uprawnione są do występowania do przedsiębiorstw i zarządów (centralnych zarządów) z wnioskiem o sporządzanie tylko takich opracowań, których zakres i forma zostały zatwierdzone przez Główny Urząd Statystyczny w formie sprawozdawczości centralnej lub resortowej.

§ 3. Komórki organizacyjne Ministerstwa i jednostki nadrzędne nad przedsiębiorstwami powinny maksymalnie ograniczyć zakres swoich żądań w stosunku do przedsiębiorstw w zakresie opracowań ankietowych i analitycznych, których formularze powinny być zatwierdzone zgodnie z § 1 niniejszego okólnika przez Główny Urząd Statystyczny. Opracowania te nie powinny wpływać na normalny tok działalności przedsiębiorstwa. Jednostki inicjujące sprawozdania resortowe powinny występować do Głównego Urzędu Statystycznego z wnioskiem o ich zatwierdzenie za pośrednictwem Departamentu Planowania i Produkcji Budowlanej lub Departamentu Planowania i Produkcji Materiałów Budowlanych — każdego w zakresie swoich kompetencji.

MINISTER
St. Pietrusiewicz

104.

PISMO OKÓLNE nr 50 MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 22 października 1958 r.

w sprawie ewidencji księgowej konstrukcji stalowych i wielkowymiarowych prefabrykowanych konstrukcji żelbetowych.

(Znak Ks-I/D-101/58)

W związku z przepisem § 5 ust. 7 zarządzenia Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 30 czerwca 1958 r. w sprawie trybu rozliczeń za roboty budowlano-montażowe wykonywane przez przedsiębiorstwa państwowe. (Mon. Pol. nr 63, poz. 366) ustala się następujący, jednolity dla wszystkich przedsiębiorstw budowlano-montażowych, sposób ewidencji księgowej dostawy, refaktury oraz zużycia konstrukcji stalowych i wielkowymiarowych prefabrykowanych konstrukcji żelbetowych, projektowanych indywidualnie dla danego obiektu i dostarczonych na plac budowy, zwanych dalej „konstrukcjami".

1. Dostawą na plac budowy konstrukcji w związku z przyjętym trybem odwrotnego refakturowania ich zleceniodawcy, obciąża się konto 137 „Materiały nienormowane" w korespondencji z kontem 121 „Rozliczenie zakupu".

2. Refakturę konstrukcji na zleceniodawcę, uznaną stosownie do powołanego na wstępie zarządzenia jako udzielenie przez zleceniodawcę zaliczki na poczet zamówionych robót, księguje się:

Winien konto 061 „Zleceniodawcy i odbiorcy za faktury w inkasie bankowym"

Ma konto 064 „Zleceniodawcy za zaliczki" (analityka w przekroju odpowiedniego zlecenia i zleceniodawcy).

3. Wypłatę zaliczki ewidencjonuje się:

Winien konto 043 „Rachunek rozliczeniowy"

Ma konto 061 „Zleceniodawcy i odbiorcy za faktury inkasowe".

4. Fakturę za wykonanie robót, w których została wbudowana całość lub część konstrukcji objętych refakturą, (na które udzielił zleceniodawca zaliczki), należy księgować:

Ma konto 191 „Sprzedaż robót" — za fakturę brutto

Winien konto 064 „Zleceniodawcy za zaliczki" — za umorzoną i potrąconą w fakturze część lub całość zaliczki w związku z wbudowaniem refakturowanych uprzednio konstrukcji

Winien konto 061 „Zleceniodawcy i odbiorcy za faktury inkasowe" — za pozostałą należność, równą żądaniu zapłaty.

5. Ewentualny zwrot zleceniodawcy niewbudowanych konstrukcji powoduje zapis likwidujący równocześnie udzieloną zaliczkę tzn.:

Ma konto 137 „Materiały nienormowane"

Winien konto 064 „Zleceniodawcy za zaliczki".

6. W ramach konta 137 „Materiały nienormowane" należy prowadzić odrębne konto analityczne dla konstrukcji refakturowanych. Saldo tego konta na koniec okresu sprawozdawczego, po przeksięgowaniu w normalnym trybie zużycia konstrukcji do produkcji montażowej, powinno przedstawiać wartość konstrukcji niewbudowanych, zgodną każdorazowo z saldem konta 064 „Zleceniodawcy za zaliczki".

7. Koszty konserwacji konstrukcji w okresie magazynowania ich na placu budowy należy ewidencjonować w ramach kosztów ogólnych budowy (pozostałe koszty ogólne), przy czym o ewentualnych rozliczeniach ich ze zleceniodawcą w przypadkach szczególnych, powinny decydować odpowiednie postanowienia umowy ze zleceniodawcą.

8. Podany wyżej sposób księgowania stosują przedsiębiorstwa nadzorowane przez Zarząd Konstrukcji Stalowych i Urządzeń Przemysłowych „Mostostal" od dnia 31 marca 1959 r., na który to dzień powinny one ustalić w drodze spisu z natury wartość konstrukcji niewbudowanych, ujmując je odpowiednio na kontach 137 i 064.

Pozostałe przedsiębiorstwa stosują podany wyżej sposób ewidencji konstrukcji od dnia 1 dnia 1958 r.

DYREKTOR DEPARTAMENTU
S. Wojciechowski

KOMUNIKAT O ORZECZENIU ARBITRAŻOWYM

w sprawie odpowiedzialności inwestora, wykonawcy robót i organu zatwierdzającego projekt.

Główna Komisja Arbitrażowa po rozpoznaniu rewizji nadzwyczajnej Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, orzeczeniem z dnia 17 lipca 1958 r. Ne rep. RN-62/58 zasądziła na rzecz Okręgowej Dyrekcji Kolei Państwowych odszkodowanie od inwestora (pozwanego), generalnego wykonawcy i podwykonawcy (współuczestników), uznając ich winnymi szkody w związku z wykonaniem bocznicy kolejowej.

Orzeczenie Głównej Komisji Arbitrażowej posiada następujące uzasadnienie:

W czasie wałowania nowowybudowanej bocznicy pozwanego nastąpiło obsunięcie się glinianki z wodą, wskutek czego parowóz wnioskodawcy dokonujący wałowania wpadł do wody wraz z tendrem.

Powód opierając się na ustaleniu przez komisję techniczną, że przyczyną wypadku było niewłaściwe pod względem technicznym wybudowanie bocznicy uważa, że odpowiedzialnym za wypadek jest pozwany inwestor, który zgłosił gotowość bocznicy do eksploatacji i w związku z tym wystąpił o zasądzenie tytułem odszkodowania spornej sumy.

Główna Komisja Arbitrażowa po rozpoznaniu sprawy w trybie odwoławczym zatwierdziła orzeczenie Okręgowej Komisji Arbitrażowej, która uznała, że odpowiedzialnym za powstałą szkodę są wezwani do współuczestnictwa generalny wykonawca i podwykonawca robót przy budowie bocznicy.

Rewizja nadzwyczajna przyznając, że zaistniały pewne zaniedbania po stronie inwestora i wykonawców zarzuca orzeczeniu Głównej Komisji Arbitrażowej naruszenie przepisu art. 158 § 2 kodeksu zobowiązań. Zarzut ten jest słuszny. Z akt sprawy, a w szczególności z protokółu Komisji Międzyresortowej z dnia 20 kwietnia 1955 r. i z dnia 28 kwietnia 1955 r. oraz z opinii biegłego zasięgniętej przez Główną Komisję Arbitrażową wynika, że jedną z przyczyn wypadku było nieskoordynowanie dokumentacji projekto-

wej budowy bocznicy z sytuacją na terenie. W projekcie nie był wskazany zarys glinianki, co spowodowało zbyt bliską lokalizację toru przy gliniance. Na brak ten nie zwrócono uwagi przy zatwierdzaniu dokumentacji przez powoda i inwestora oraz przy sprawdzaniu jej przez wykonawców robót. W rezultacie roboty zostały wykonane, wprawdzie zgodnie z projektem, ale niezgodnie z zasadami sztuki budowlanej i wiedzy technicznej. Wbrew przepisom Eksploatacji Technicznej Kolei oraz przepisom D. 16 i 24 zbudowano nasyp toru, na którym nastąpił wypadek na gruncie mało statecznym, nie wykonano żadnych robót odwadniających jak rowów czy drenażu i innych urządzeń zapewniających całkowite osuszenie podtorza i pełną stateczność oraz równomierne osiadanie nasypu. Za niewłaściwe wykonanie robót ponoszą odpowiedzialność zarówno podwykonawca jak i generalny wykonawca, który sprawdzał wykonane przez podwykonawcę roboty i obowiązany był przy odbiorze ich stwierdzić niewłaściwe wykonanie.

Od odpowiedzialności za szkodę nie może być wyłączony również inwestor, który w sposób niedostatecznie staranny sprawdził dokumentację projektową, a także nie wykonał należycie swoich obowiązków poprzez inspektora nadzoru technicznego na etapie realizacji robót dopuszczając do wykonania ich niezgodnie z wymogami technicznymi.

Do powstania szkody przyczynił się również powód, który jako wyznaczony organ zatwierdzający dokumentację zgodnie z § 191 instrukcji nr 98 Przewodniczącego PKPG o zasadach sporządzania i zatwierdzania dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla inwestycji, także nie uwzględnił sytuacji w terenie, wskutek czego pominięto brak lokalizacji glinianki i w związku z tym robót koniecznych dla zapewnienia bezpieczeństwa ruchu po bocznicy. Powód nie zachował również należytej ostrożności przystępując do wałowania bocznicy. Wiedząc o tym, że tor nr 6, na którym miał miejsce wypadek, wymaga odwodnienia, co jak przyznał przedstawiciel powoda na rozprawie było widoczne na pierwszy rzut oka, przystąpił do wałowania i to w dodatku parowozem o dużej wadze bez sprawdzenie czy zalecenie komisji międzyoddziałowej w tym zakresie zawarte w protokóle z dnia 20 kwietnia 1955 r. zostało wykonane.

Zarzut kolei, że nie była zobowiązana do sprawdzenia odwodnienia toru nr 6 sprzeczny jest z ustaleniami komisji międzyoddziałowej. W protokóle bowiem, o którym wyżej mowa, stwierdza się, że uwałowanie bocznicy nastąpi dopiero po sprawdzeniu torów przez B.Z.W.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Główna Komisja Arbitrażowa dokonała odpowiedniego podziału ciężaru szkody w wysokości ustalonej przez Okręgową Komisję Arbitrażową na kwotę 61.235 zł, uznając współodpowiedzialność zarówno wykonawców i inwestora jak i poszkodowanego.

Stosownie do sentencji orzeczenia dokonano również odpowiedniego podziału między stronami kosztów postępowania, na które składają się opłaty arbitrażowe od wniosku i odwołań oraz koszty wydania opinii przez biegłego.

Odwołania generalnego wykonawcy i podwykonawcy zostały w części uwzględnione. Opłaty arbitrażowe od uwzględnionej części odwołań równe opłatom arbitrażowym od sum zasądzonych na rzecz powoda od wykonawców robót obciążają powoda. Dla uniknięcia zbędnych rozliczeń Główna Komisja Arbitrażowa koszty postępowania w tym zakresie wzajemnie zniosła i zasądziła od współuczestników jedynie odpowiednią część kosztów opinii biegłego.

KOMUNIKAT I

W Dzienniku Ustaw ogłoszono:

W **nr 62 z 20.X.58 r., poz. 305** rozporządzenie Rady Ministrów z 4.X.58 r. w sprawie obsadzania i zmian na stanowiskach kierowników wydziałów prezydiów rad narodowych oraz kierowników przedsiębiorstw, zakładów i instytucji podległych radom narodowym, jak również na niektórych innych stanowiskach pracowniczych.

W **nr 64 z 25.X.58 r., poz. 312** rozporządzenie Rady Ministrów z 26.IX.58 r. w sprawie wykazu prac wzbronionych młodocianym;

poz. 315 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z 10.X.58 r. w sprawazie zasad dokonywania potrąceń z rent na pokrycie kosztów utrzymania rencistów przebywających w zakładach pomocy społecznej.

W Monitorze Polskim ogłoszono:

W **nr 79 z 18.X.58 r., poz. 454** zarządzenie Ministra Przemysłu Chemicznego z 6.IX.58 r. zmieniające zarządzenie z 22.X.56 r. w sprawie zasad obrotu butlami do gazów technicznych;

poz. 455 zarządzenie Ministra Przemysłu Chemicznego z 25.IX.58 r. w sprawie prowadzenia ewidencji butli do gazów technicznych przez zakłady produkujące gazy techniczne i przez wojewódzkie hurtownie wyrobów przemysłu chemicznego.

W **nr 80 z 27.X.58 r., poz. 457** uchwałę Rady Ministrów nr 366 z 4.X.58 r. w sprawie zakresu działania wojewódzkich rad narodowych w dziedzinie budowy i utrzymania dróg państwowych i mostów;

poz. 458 uchwałę Rady Ministrów nr 377 z 8.X.58 r. zmieniającą uchwałę nr 787 Prezydium Rządu z 13.XII.56 r. w sprawie rewindykacji budynków i lokali szkolnych, użytkowanych na inne cele.

KOMUNIKAT II

Zostały wydane, a nie są ogłoszone w Dzienniku Urzędowym następujące akty normatywne:

Zarządzenia Ministra:

Nr 394 z 27.IX.58 r. Znak: OR-4/58 w sprawie zmiany siedziby przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Częstochowskie Zakłady Ceramiki Budowlanej.

Nr 409 z 27.X.58 r. Znak: TE/58 w sprawie utworzenia funduszu nagród za postęp techniczny w przedsiębiorstwach: Katowickie Przedsiębiorstwo Produkcji Pomocniczej i Przedsiębiorstwo Transportowo-Spedycyjne Budownictwa.

Zarządzenie Ministrów Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Rolnictwa

z 7.X.58 r. w sprawie finansowania, odbioru i rozliczeń inwestycji związanych z elektryfikacją rolnictwa.

Okólnik Ministra

Nr 51 z 27.X.58 r. Znak: TE/58 w sprawie zbywania zbędnych pojemników.

Pisma okólne Ministerstwa:

Nr 51 z 23.X.58 r. Znak: BN/RM-02/IIM/2073/58 w sprawie zmiany cen w cenniku nr 6 montażu urządzeń i kotłów małej mocy, w kolumnie „materiały".

Nr 52 z 23.X.58 r. Znak: DW/487/58 w sprawie współpracy jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z Pełnomocnikiem Rządu PRL do Spraw Pobytu Wojsk Radzieckich w Polsce.

Cena zł 2,— Druk. LSW. Zam. 1143c z dn. 6.XI.58 r. Nakł. 6.000. A-31